

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. С.З., 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Антонина Д. Динева Николова
като разгледа докладваното от Анна Т. Трифонова Търговско дело №
20215500901376 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание по чл. 432, ал. 1 от КЗ вр. с чл. 45 от ЗЗД.

В исковата молба са изложени обстоятелства, че на 06.12.2020г., около 5,45 часа, в град Р., област С.З., ищецът Д. Н. Н. управлява лек автомобил „Шкода“, с рег. № ***. Движи се от центъра на град Р. към кв. „Г.“, когато минавайки покрай автомивка в района на автогарата, в заемащата от него пътна лента внезапно и неочаквано от насрещната пътна лента и пресичайки осовата линия навлиза лек автомобил „БМВ“ с рег. № ***, управляван от Н.Р.И., с ЕГН: *****. Посочва, че между двата автомобила е последвал много тежък удар, в резултат на който на ищеца е причинена тежка травма на лявото коляно - многофрагментно отворено счупване на лявата патела /капачката на лявото коляно/, напречна разкъсно - контузна рана - дистално от лявата патела, травматичен оток.

Изложено е, че в деня на катастрофата, ищецът е транспортиран и приет за лечение в клиника по ортопедия и травматология при УМБАЛ „***“ АД - С.З..

Посочено е, че по този начин на 06.12.2020г. в гр. Р., на улица „***“ при управление на МПС - лек автомобил „БМВ 330 ЦИ“, рег. № ***, Н.Р.И., с ЕГН: ***** е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: чл. 8, ал. 1 от ЗДвП; чл. 15, ал. 1 от ЗДвП; чл. 16, ал. 1 от ЗДвП; чл. 20, ал.1 от

ЗДвП, чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като се е движел с превишена скорост от 56,9 км/ч, е изпуснал контрол над автомобила, навлязъл е в насрещната лента за движение и е ударил челно, косо насрещно движещия се лек автомобил „Шкода Фабия“ рег. № ***, управляван от ищеца Д. Н. Н. и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, изразяваща се в многофрагментно отворено счупване на лявата патела / капачката на лявото коляно/, довело до трайно затруднение на движението на долен ляв крайник, като деянието е извършено в пияно състояние, с концентрация на алкохол в кръвта 2,28 на хиляда - престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1, вр. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 8, ал. 1, чл. 15, ал. 1, чл. 16, ал.1, т. 1, чл. 20, ал. 1 и чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

Сочи, че с протоколно Определение от 12.08.2021г. по НОХД № 218/2021г. по описа на Районен съд - Р., съдът е одобрил постигнатото между страните споразумение, по силата на което е признал водача Н.Р.И., с ЕГН: ***** за виновен в горепосоченото престъпление, като при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на наказанието за срок от три години, считано от датата на влизане в сила на определението за одобряване на споразумението за прекратяване на наказателното производство. На основание чл. 343, във връзка с чл. 37, ал.1, т. 7 от НК е лишил Н.Р.И. от право да управлява моторно превозно средство за срок от една година и шест месеца.

Определението на Съда, с което е одобрено постигнатото между страните споразумение по НОХД № 218/2021 г. по описа на Районен съд - Р., е влязло в законна сила на 12.08.2021 г.

Намира, че в настоящия случай, следва по аналогия да се приложи императивната разпоредба на чл. 300 от ГПК, според която влязлата в сила присъда /в случая Определение на съда, с което е одобрено постигнато между РП - Р. и подсъдимия - Н.Р.И. споразумение/ на наказателния съд е задължително за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Заявено е, че обстоятелствата, установени с решението, а именно - настъпилото ПТП, виновността на водача на МПС, претърпените вреди и причинно - следствената връзка са безспорно

установени, т.е. в конкретния случай е безспорно установено, че именно Н.Р.И., с ЕГН: ***** е извършителят на процесното деяние, а също така, че при неговото извършване е управлявал именно процесния лек автомобил „БМВ“ с рег. № ***, с който е нарушил правилата за движение по пътищата, подробно посочени по го - горе. В резултат на противоправното си деяние, водачът Н.Р.И., с ЕГН: ***** е причинил на ищеца Д. Н. Н. неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания - многофрагментно отворено счупване на лявата патела/капачката на лявото коляно/, напречна разкъсно - контузна рана - дистално от лявата патела, травматичен оток, довели до трайно затруднение на движението на левия долен крайник и разстройство на здравето, временно опасно за живота.

Изложено е, че в деня на катастрофата, в резултат на сблъсък с БМВ - то, ищецът е изпаднал от управлявания от него автомобил на асфалта, като травмираният крак се е извил на 60 градуса. Изпитал е много силни, агонизиращи болки. Откаран е и приет по спешност в ортопедичен комплекс клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛ „***“ С.З., където постъпва с напречна разкъсно - контузна рана на лявата колянна става, травматичен оток, със силно изразен болков синдром в областта на наранения крайник, с невъзможна самостоятелна походка, с много ограничени болезнени движения. Установено е отворено счупване на лявата патела /капачка на лява колянна става/. Пострадалият е под силен емоционален стрес, в шоково състояние, в невъзможност да комуникира с околните.

Сочи, че на 08.12.2020г. е проведена оперативна интервенция под интубационна анестезия - открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация на счупването.

На 14.12.2020г., ищецът е изписан от болничното заведение, като са му дадени препоръки да не натоварва оперирания крайник, като ходи с две помощни средства, да проведе терапия с антикоагуланти и антибиотици, да провежда рехабилитация.

След изписването си от болницата, ищецът е обездвижен, с много силни и остри болки. Нуждае се от постоянни грижи, тъй като не може да се обслужва сам. Продължителен период от време не може да извършва никакви движения с пострадалия крайник. Обслужват го изцяло синът му и негови

близки приятели. Помагат му при осъществяване на елементарни действия, свързани с ежедневието му - хранене, обличане, тоалет. Посочено е, че след като започва да прави опити да става от леглото и да се придвижва сам с два броя помощни средства и с помощта на сина си, изпитва големи трудности при извършване на каквито и да било движения, тъй като изпитва много силни болки в областта на оперирания крайник, съпроводени и от болки в тазобедрената става и гръбначния стълб. Поради ограничените движения и съпровождащите болезнени усещания, се наложило повече от два месеца ищецът да бъде подпомаган във всички ежедневни дейности - тоалет, обличане, събличане и др. от сина си и близки приятели. Три месеца не излиза от къщи, поради силно изразения болков синдром. Постепенно започва да излиза на двора, а в следствие и на по - дълги разстояния. Поради усложнената пандемична обстановка, пострадалият не е в състояние да посещава специализирани центрове по рехабилитация и физиотерапия. Раздвижва се с упражнения, които продължава да прави до сега.

Твърди се, че възстановяването на Д.Н. става постепенно, а оздравителният процес протича бавно и е съпроводен със силни болки и оток в левия крайник. В началото на месец април 2021 година, ищецът прави опити да се придвижва сам, без да ползва помощни средства, но продължава да изпитва много силни болки, има оточност на лявото коляно, изтръпват му пръстите на левия крайник, невъзможно му е да слиза по стълби и да ги изкачва. Болезнените усещания не стихват повече от шест месеца и до настоящия момент болките и страданията му не са напълно отшумели. Посочено е, че все още има и ограничени движения в областта на оперирания крайник. Заявено е, че му предстои и втора оперативна интервенция, с оглед отстраняване на поставената имобилизация.

Изложено е, че освен горепосочените травматични увреждания, причинени му от ПТП, ищецът изпитва в следствие на болките и страданията от същите и ред неудобства, изразяващи се в невъзможност да се придвижва сам продължителен период от време, да спи нормално, да се обслужва сам. Твърди се, че от датата на произшествието, до настоящия момент, Д.Н. страда от безсъние, чувства напрежение, безпокойство, несигурност, има усещане за непълноценност. В резултат на автопроизшествието, ищецът преживява емоционален стрес и психически дискомфорт, затваря се в себе си, трудно комуникира с близките си. Посочва се, че изпитва страх при шофиране и

пътуване в автомобил от деня на катастрофата до сега. Автопроизшествието се отразява изключително неблагоприятно на живота на пострадалия, води до множество негативни и неблагоприятни последици за него. Причинява му не само тежки травматични увреждания, но и емоционален стрес, допринася за нанасяне на психическа травма от преживяното. Твърди се, че ПТП уврежда не само физическото здраве на ищеца, но води и до психическа нестабилност и несигурност у него.

Наведени са твърдения, че повече от девет месеца, Д. Н. Н. е подложен на болки и страдания, в резултат на описаното ПТП, макар че претърпява медицински интервенции, изпълнява стриктно лекарските предписания, спазва щадящ двигателен режим относно оперирания крайник. Изпитва болки при продължително ходене и физическо натоварване на травмирания крак, има ограничени движения в областта на лявото коляно, чувства се функционално и психически непълноценен, изпитва страх при шофиране и пътуване в автомобил.

За управляването от виновния водач Н.Р.И., с ЕГН: ***** моторно - превозно средство - лек автомобил „БМВ 330 ЦИ“, рег. № ***, към датата на ПТП - 06.12.2020г. е била налице валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното застрахователно дружество З.Л.И. АД, с ЕИК: ***, със срок на валидност за периода от 03.09.2020г. до 03.09.2021г.

Изложени са доводи, че съгласно разпоредбите на КЗ с договора за задължителна застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“, застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него имуществени и неимуществени вреди, претърпени при ПТП. Сочи се, че застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт. Увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право на пряк иск срещу застрахователя по „гражданска отговорност“.

Въз основа на подадена от ищеца застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в ответното дружество е образувана щета под № 0023-1000-63-21-7302/06.12.2020г. По

тази щета, от ответника на ищеца за претърпените от него неимуществени вреди, е определено застрахователно обезщетение в размер на 15 000 лв. /петнадесет хиляди лева/. С оглед на това, че счита определеното застрахователно обезщетение за силно занижено и неотговарящо на характера, степента и интензитета на претърпените от ищеца болки и страдания, със застрахователното дружество не е сключено извънсъдебно споразумение.

Ищецът Д. Н. Н. оценява претърпените от него неимуществени вреди - болки и страдания от непозволено увреждане на 06.12.2020г., представляващо ПТП, на сумата от 50 000 лева /петдесет хиляди лева/.

Моли, съдът да постанови съдебно решение, с което да осъди З.Л.И. АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: Област; С. (столица), Община: С. гр. С., *** да заплати на Д. Н. Н., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Р., *** сумата от 50 000 /петдесет хиляди лева/ - обезщетение за претърпени неимуществени вреди болки и страдания от непозволено увреждане на 06.12.2020г., представляващо ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.05.2021г - датата на уведомяване на ответника, до окончателното изплащане на сумата.

Претендира за направените по делото разноски, в това число възнаграждение за едни адвокат.

На основание чл. 127, ал. 4 ГПК посочва банкова сметка за плащане.

В срока по чл.367 от ГПК е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответникът взема следното становище по допустимостта и основателността на предявения иск:

Сочи, че видно от обстоятелствената част и петитума на исковата молба, срещу дружеството е предявен иск с правно основание чл.432 ал.1 КЗ, във вр. с чл.45 и чл.52 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, който е допустим, но неоснователен и необоснован по размер. Счита, че предявената претенция от 50 000 лева е силно завишена и неотговаряща на действително претърпените от ищеца вреди - болки и страдания от телесни увреждания, причинени му от ПТП, както и в противоречие с принципа на справедливост, регламентиран в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. С оглед на това заявява, че оспорва размера на иска като неоснователен и необоснован.

Не оспорва изложените факти в исковата молба, сочещи, че на

06.12.2020г. около 5,45 часа, в град Р., област С.З., в района на автогарата е реализирано ПТП между лек автомобил „Шкода“, с рег. № ***, управляван от ищеца и лек автомобил „БМВ“ с рег. № ***, управляван от Н.Р.И.. Не оспорва, че причината за възникване на посоченото пътнотранспортно произшествие е виновното и противоправно поведение на водача на лек автомобил „БМВ“, установено с влязъл сила съдебен акт на наказателния съд по НОХД № 218/2021 г. по описа на Районен съд - Р.. Не оспорва също така наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите по отношение на „БМВ“ с рег. № *** към датата на ПТП - 06.12.2020г.

Не оспорва вида и характера на получените от ищеца травми, в резултат на процесното ПТП описани в исковата молба, но оспорва продължителността и интензитета на претърпените от пострадалия болки и страдания от тези увреждания.

Счита, че исковата претенция е силно завишена по размер и не отговаря на реално претърпените болки и страдания от ищеца, както и на утвърдената съдебна практика в тази насока относно присъжданите размери на обезщетения за неимуществени вреди по сходни случаи.

Оспорва интензитета и продължителността на претърпените от Д. Н. Н. травматични увреждания, преживените от него болки и страдания от процесното ПТП. Твърди, че ищецът е претърпял болки и страдания с по - нисък интензитет от описаното в исковата молба - не е лекуван в болнично заведение продължителен период от време. Възстановителният период е преминал в дома му, не е ходил на контролни лекарски прегледи, не е провеждал физиотерапия и рехабилитация в специализирани заведения. Оздравителният период на пострадалия е протекъл без усложнения и не е продължил повече от 3 до 5 месеца, каквато е обичайната продължителност на възстановителния период при подобни фрактури.

Ето защо, ответникът счита, че получените от ищеца травми са довели до обичайни промени в ритъма му на живот и не може да се твърди за изключителност на преживяното.

Счита, също така, че твърденията за негативните промени в психиката на пострадалия след ПТП не са релевантни за размера на обезщетението, защото зависят от душевността и чувствителността на конкретната личност и

имат строго субективен характер. Според ответника, не са налице настъпили необратими изменения в здравето на ищеца, не са били засегнали жизненоважни органи в организма му. Всичко това мотивира ответника да счита, че търсеното обезщетително плащане от 50 000 лв. е значително завишено и по аргумент от разпоредбата на чл. 52 ЗЗД не кореспондира с интензитета и продължителността на претърпените болки и страдания.

Посочено е, че в изпълнение на задълженията си по чл. 496 от Кодекса за застраховането, застрахователно-експертната комисия при ответното дружество е определила обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв. Именно до този размер ответникът счита за основателна исковата претенция. Счита, че в останалата част до претендираните 50 000лв., искът е неоснователен и моли да се отхвърли, като се приложи принципа на справедливост, регламентиран в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД.

Моли, да се осъди ищеца да заплати на ответното дружество по съразмерност, всички съдебни и деловодни разноски, в това число и адвокатски хонорар.

По делото е постъпила **допълнителна искова молба**, с която ищецът взема становище по възраженията на ответника.

Изцяло поддържа всички обстоятелства, изложени в предявената искова молба, ведно с всички доказателствени искания.

Оспорва всички възражения и фактически твърдения в отговора, като конкретното становище по тях е следното:

Намира, че ответникът оспорва размера на иска, но не излага сериозни и обосновани доводи за това. Твърди, че ищецът е претърпял болки и страдания с по - нисък интензитет от описаното в исковата молба, тъй като не бил лекуван в болнично заведение продължителен период от време, не бил провеждал рехабилитационни процедури в специализирани заведения, не посещавал контролни прегледи.

Поддържа изцяло изложеното в първоначалната искова молба относно характера, вида, степента, интензитета и продължителността на претърпените от ищеца болки и страдания, причинени му от виновното и противоправно поведение на водача на автомобил „БМВ" с рег. № СТ 9858ВХ - Н.Р.И., с ЕГН: *****.

Заявява, че както е посочено в първоначалната искова молба, от

виновния водач за настъпване на ПТП, ищецът е получил многофрагментно отворено счупване на лявата патела капачката на лявото коляно/, напречна разкъсно - контузна рана - дистално от лявата патела, травматичен оток, довели до трайно затруднение на движението на левия долен крайник и разстройство на здравето, временно опасно за живота.

Твърди се, че механизмът на причиняване на телесните увреждания /изпадане на ищеца от автомобила на асфалта и извиване на травмирания му крак на 60 градуса/ е предизвикал у него много силни, нетърпими и интензивни болезнени усещания. Заявява, че както е посочено в исковата молба, пострадалият е изпаднал в шоково състояние, бил е под силен стрес, в невъзможност да комуникира с околните.

След приемането му по спешност в УМБАЛ „***“ С.З., е претърпял сложна оперативна интервенция - открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация на счупването. Престоят му в болницата е бил осем дни, предвид срока на клиничната пътека за този вид заболявания и е бил съпроводен с много силно изразен болков синдром в областта на оперирания крайник, невъзможност да става от леглото, с прилагане на медикаментозна терапия от болкоуспокоителни и антикоагуланти.

Заявено е, че както е посочено в исковата молба, след като се прибира вкъщи, възстановяването на Д.Н. става постепенно, оздравителният процес протича бавно и е съпроводен със силни болки и оток в левия крайник. Поради усложнената пандемична обстановка, пострадалият не е в състояние да посещава специализирани центрове по рехабилитация и физиотерапия. Раздвижва се с упражнения, които продължава да прави до сега. Едва четири месеца след ПТП, ищецът прави опити да се придвижва сам, без да ползва помощни средства, но болезнените усещания в областта на травмата не стихват, има оточност на лявото коляно, изтръпват му пръстите на левия крайник, невъзможно му е да слиза по стълби и да ги изкачва. Твърди, че и до настоящия момент болките и страданията на ищеца не са напълно отшумели, като все още има и ограничени движения в областта на оперирания крайник. Сочи, че му предстои и втора оперативна интервенция за отстраняване на поставената имобилизация.

С оглед предстоящата втора операция на ищеца, се счита, че оздравителният му процес все още не е приключил напълно. В този смисъл,

счита, че твърденията на ответната страна, че ищецът се е възстановил в рамките на 3 - 5 месеца без усложнения, са неоснователни и необосновани.

Изложено е, че както е посочено в исковата молба, в следствие травмите от ПТП, ищецът изпитва и ред неудобства, свързани с ежедневието му /невъзможност да се обслужва, да спи нормално, да се придвижва сам/, преживява психическа травма, затваря се в себе си, избягва контакти с околните. Чувства се несигурен, непълноценен, психически нестабилен. Изпитва страх при шофиране и пътуване в автомобил от деня на катастрофата до сега.

Счита, че претенцията на Д. Н. Н. е изцяло съобразена с критериите за справедливост, регламентирани в чл. 52 от ЗЗД, както и с трайната съдебна практика. Отбелязва, че следва да се има предвид, че критерий за справедливост е и икономическата конюнктура в страната, която намира израз в определения лимит на отговорност на застрахователите по застраховка „ГО“ /минимална застрахователна сума/, която за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт е в размер на 10 000 000 лева за всяко събитие, независимо от броя на пострадалите лица.

Ответникът е депозирал по делото **допълнителен отговор**, с който изразява становището си по допълнителната искова молба, както следва:

Поддържа изцяло изложените в отговора на исковата молба фактически твърденията, възражения и направените доказателствени искания.

Поддържа възражението си относно размера на претенцията. Заявява, че както е посочено в ОИМ, същата е завишена и не отговаря на действителните болки и страдания, които ищецът е претърпял вследствие реализираното ПТП, както и несъобразен с утвърдената съдебна практика във връзка с присъжданите обезщетения по аналогични случаи.

Твърди, че предявеният иск е в изключително завишен размер, несъответстващ на възприетите критерии за справедливост по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, трайната съдебна практика и социално - икономическите условия и стандарт на живот в страната. Сочи, че същността и целта на застрахователното обезщетение е в някаква степен и доколкото е възможно, да възмезди пострадалите за претърпените от тях болки и страдания от травмите от ПТП, а не да ги обогати и да повиши личния им стандарт на

живот абсолютно неоправдано. Отбелязва, че съгласно трайната практика на ВКС, един от факторите, който следва да бъде взет предвид при определяне на справедливото обезщетение, е именно стандартът на живот в съответната държава на присъждане на обезщетението. Според ответника, претенцията в предявения размер не е адекватна както на условията на живот в страната, така и на присъжданите към датата на събитието застрахователни обезщетения. Сочи, че размерът на иска не е съобразен с характера, интензитета и продължителността на претърпените от ищеца болки и страдания от травматичните увреждания. Заявява, че както е посочено в ОИМ, пострадалият се е възстановявал в дома си, не е ходил на контролни лекарски прегледи, не е провеждал физиотерапевтични и рехабилитационни процедури. Твърди, че по делото няма данни, че същият е приемал болкоуспокоителни медикаменти и антикоагуланти, както и че са настъпили усложнения от получените травми. Счита, че оздравителният период е бил с обичайната продължителност при подобни фрактури. Посочва, че по делото няма данни, че на ищеца са дадени медицински предписания да отстрани поставената имобилизационна плака от крайника си.

Ето защо, поддържа изцяло становището си, че получените от ищеца травми са довели до обичайни промени в ритъма му на живот и не може да се твърди за изключителност на преживяното.

Относно негативните промени в психиката на пострадалия след ПТП, ответникът счита, че не са релевантни за размера на обезщетението, защото зависят от душевността и чувствителността на конкретната личност и имат строго субективен характер. Посочва, че по делото няма данни, да са налице настъпили необратими изменения в здравето на ищеца, не са били засегнали жизненоважни органи в организма му. Посочва, че увреждането е от характер, който не е довел до трайно разстройство на здравето на пострадалия и не е налице и негативна прогноза за в бъдеще относно пълното му възстановяване.

Отбелязва, че търсеното обезщетително плащане от 50 000 лв., е значително завишено и по аргумент от разпоредбата на чл. 52 ЗЗД не кореспондира с интензитета и продължителността на претърпените болки и страдания.

Заявява, че както е посочено и в ОИМ, счита претенцията за

основателна до сумата от 15 000лв. Счита, че в останалата част до претендираните 50 000лв., искът е неоснователен и моли да се отхвърли, като се приложи принципа на справедливост, регламентиран в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Безспорно е установено, че на 06.12.2020г., около 5,45 часа, в град Р., област С.З., между управляваният от ищеца Д. Н. Н., лек автомобил „Шкода“, с рег. № *** и лек автомобил „БМВ“ с рег. № ***, управляван от Н.Р.И. е настъпило ПТП, вследствие на което е пострадал Д. Н. Н..

За управляването от Н.Р.И., моторно - превозно средство - лек автомобил „БМВ 330 ЦИ“, рег. № ***, към датата на ПТП - 06.12.2020г. е била налице валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното застрахователно дружество З.Л.И. АД, с ЕИК: ***, със срок на валидност за периода от 03.09.2020г. до 03.09.2021г.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ на 17.05.2021 г., ищецът е предявил претенция по реда на чл. 380 КЗ към ЗК„Л.И.“ АД за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на която е заведена щета № 0023-1000-63-21-7302/06.12.2020г. по описа на застрахователното дружество. По тази щета, ответното дружество е определило на ищеца за претърпените от него неимуществени вреди, застрахователно обезщетение в размер на 15 000 лв. Ищецът не е бил съгласен със застрахователно обезщетение и не е сключил извънсъдебно споразумение.

Видно от приложеното НОХД № 218/2021г. по описа на Районен съд - Р. с протоколно Определение от 12.08.2021г., съдът е одобрил постигнатото между страните споразумение, по силата на което е признал водача Н.Р.И., с ЕГН: ***** за виновен в това, че при управление на МПС - лек автомобил „БМВ 330 ЦИ“, рег. № ***, Н.Р.И., с ЕГН: ***** е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: чл. 8, ал. 1 от ЗДвП; чл. 15, ал. 1 от ЗДвП; чл. 16, ал. 1 от ЗДвП; чл. 20, ал.1 от ЗДвП, чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като се е движел с превишена скорост от 56,9 км/ч, е изпуснал контрол над автомобила, навлязъл е в насрещната лента за движение и е ударил челно, косо насрещно движещия се лек автомобил „Шкода Фабия“ рег. № ***, управляван от ищеца Д. Н. Н. и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, изразяваща се в многофрагментно отворено счупване на лявата патела / капачката на лявото коляно/, довело до трайно затруднение на движението на долен ляв крайник, като деянието е извършено в пияно

състояние, с концентрация на алкохол в кръвта 2,28 на хиляда - престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1, вр. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 8, ал. 1, чл. 15, ал. 1, чл. 16, ал.1, т. 1, чл. 20, ал. 1 и чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява следното:

В резултат на така реализираното ПТП водачът на ЛА”Шкода Фаbia” Д.Н. получил следните травматични увреждания :

- контузия на ляво коляно
- разкъсно контузна рана -напречна, на ниво - под колянното капаче.
- многофрагментно счупване на капачето на лявото коляно.

След случилото се ПТП на 06.12.2020 г. ищецът Н. е откаран във ФСМП - Р. с работна диагноза: Контузио генус синистри. След преглед и направена рентгенография е транспортиран в ЦСМП - С.З.. От Медицинско направление №1275 от 06.12.2200г - 07,50 ч. е видно, че е транспортиран към ЦСМП - С.З. с работна диагноза: Контузио капитис, Обсервацио комоцио, Контузио генус декстра. От лист за преглед на пациент в ДКБ/СО е видно, че е докаран в ЦСМП на 06.12.2020 г. в 07,40ч. Основна диагноза: Фрактура пателе синистри. Отново са направени рентгенографии и е уточнен диагностично. Веднага след това е хоспитализиран в Клиника по Ортопедия и Травматология при УМБАЛ - С.З. за лечение.

От Епикриза към ИЗ № 21899, издадена от КОТ при УМБАЛ - С.З. е видна основна диагноза: Фрактура пателе синистра - аперта ет мултифрагментоза. Включена е терапевтична схема с аналгетик, антибиотик, антикоагулант.

От Оперативен протокол №574 от 08.12.2020 г. е видно, че под обща интубационна анестезия е извършено открито наместване на фрактурата с вътрешна серклагна фиксация. Дебридман. Лаваж. Травматичната и оперативната рана са затворени с шев на ставна капсула и ретинакулуми. Дренаж. Кожен шев, стерилна превръзка. В следоперативния период състоянието на ищеца се е характеризирало с афебрилитет, суха и спокойна оперативна рана, намаляне на болковия симптом. При стабилизирано общо и локално състояние е дехоспитализиран на 14.12.2020г. В Епикризата са вписани препоръки за превръзки през 3 дни, снемане на конците от оперативната рана на 14 с.о.ден, продължаване на антикоагулантната терапия още 20 дни, антибиотичната терапия още 5 дни, ходене с 2 помощни средства, с частично натоварване на оперирания крайник, рехабилитация на оперирания крайник до поява на болка. Препоръчани са 2 контролни прегледа за първия следболничен месец.

От медицинската документация е видно, че болничното лечение е протекло от 06.12.2020 г. до 14.12.2020г. Следващият период на лечение е проведен в домашни условия с периодични превръзки, сваляне на конците в определения от оператора ден и провеждане на антикоагулантна и

антибиотична терапия с определената от оператора продължителност.

От представената документация няма данни за провеждана специализирана и контролирана рехабилитация. Няма представени документи за временна нетрудоспособност. Няма документация за периодични контролни прегледи, в които обикновено се описва актуалното състояние към момента. Средностатистическия период на възстановяване при оперирани многофрагментни счупвания на колянното капаче при възрастта на ищеца /53г./може да се приеме около 5 месеца.

Вещото лице посочва, че при осъществения личен преглед на ищеца на 20.06.2022г. е уточнено, че той не е използвал документи за временна нетрудоспособност /болнични листи/, тъй като в момента на травмата е бил безработен. Също така е уточнено, че не е провеждал рехабилитация в специализирано заведение и под контрол на кинезитерапевт поради наличната епидемична обстановка. Металният остеосинтезен серкляж все още не е изваден. По отношение на специализираното контролиране на възстановителния процес, ищецът е посетил лекуващия си лекар два пъти през първия месец след болничното лечение и след това не е ходил на контролни прегледи. Раздвижването на колянната става е провел самостоятелно в домашни условия.

Счупването на колянното капаче, особено многофрагментното е силно болезнена травма, като болката започва още от момента на счупването. В следващите часове тя дори се засилва, поради нарастващия оток и имбибирането на околната мека тъкан с кръв. Това продължава до 36-48-ия час. Ако в този период се извърши оперативното лечение, то болката в първите следоперативни часове се засилва още повече и така е през първите 3-4 дни. През този период пациентът дори не може/не иска да извършва дори и минимални движения поради силната, остра, пареща болка. След 4-ия ден болковият синдром започва да отслабва, но много бавно. Болката изчезва около 45-50-ия ден, когато се започват по активните рехабилитационни мероприятия. Много бавно се възстановяват нормалните движения в колянната става, при която е оперирано капаче.

При извършения клиничен преглед на 20.06.2022 г. вещото лице е установило сегашното състояние на лявото коляно и в частност на капачето: По предното лице на лявото коляно, леко медиално е разположен оперативен цикатрикс зараснал първично с дължина 9,5см. От височината на долния му край, но централно също с вертикална посока е видим втори белег, който е от травматичната рана, получена на 06.12.20г при самото ПТП. Той е с дължина 7 см-също зараснал. Движенията в коляното са: екстензия-пълна, флексия- възможна до 100гр при норма 135гр. Нормална еластичност на колатералните и кръстните връзки. Наличие на обилни крепитации при активни и пасивни флексия/екстензия-движения в коляното. Ищецът се оплакал от болки при студено и влажно време. На сегашния етап той ходи без помощни средства, но с леко провлачване на левия крак. Невъзможно му е да

кляка с пълно свиване на лявото коляно. Съобщил за лесна уморяемост на мускулатурата на левия крак при ходене на по-голямо разстояние или качване /слизване по стълби/. Наличието на крепитации в пателофемуралният сегмент на колянната става говори, че вече е започнал артрозния процес в тази става и той ще напредва за в бъдеще.

Относно индивидуалната продължителност на лечебно възстановителния процес при Д.Н. от травмата, която е получил при ПТП на 06.12.2020 г., вещото лице посочва, че няма конкретна медицинска документация. При прегледа и разговора с него се е уточнило, че този период е около 4,5-5 месеца.

По делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелят М.Д. Н., който е син на ищеца посочва, че е научил за ПТП – то, сутринта към 7 часа, като е получил телефонно обаждане, че баща му е в Окръжна болница-С.З.. Когато отишъл, баща му бил в Бърза помощ, в инвалидна количка, с наранен крак. Бил видимо уплашен и неспокоен, но бил в съзнание. В болницата направили операция на ищеца, сложили му имплант, който предстои да бъде премахнат с операция. След изписването от болницата, състоянието на Д. било тежко, кракът му бил отекъл, трудно ставал, изпитвал силни болки. Налагало се да взема лекарства за болката, за кръвосъсирване и антибиотично лечение. Първите дни бил на легло, бил стресиран, не можел да спи от болката. Свидетелят си взел отпуск и се наложило да бъде при него два месеца и половина. Техен приятел, който е лекар, му сменял превръзките. След два месеца започнали да провеждат рехабилитация по негови съвети. Докторът казал, след два месеца да започне да стъпва по малко, за да може да свиква крака. Сложили парапети, за да му помагат да сядат и да става. Те живеели в къща и поради зимната обстановка и състоянието на Д., се наложило да остане вкъщи до пролетта. Не ходили на рехабилитация, поради усложнената епидемична обстановка, провеждали рехабилитация вкъщи. Според свидетеля, баща му и към момента изпитва болки и вече не бил толкова работоспособен, изпитвал страх да управлява автомобил. Имал промяна в походката, не вървял, както преди, не можел да стъпва нацяло.

Свидетелката Б.Д.Х. посочва, че познава Д.Н., тъй като той е баща на нейния приятел М. Н. – син на ищеца. Свидетелката видяла ищеца, на втория ден след изписването му от болничното заведение вкъщи. Бил с посинял крак и превързан. Бил много стресиран и трудно се комуникирало с него. Свидетелката посочва, че се наложило, синът му да си вземе отпуск, около два месеца и половина, за да стои при баща си и да му помага с битовите нужди – да се къпе и др. Свидетелката приготвяла храната и пазарувала през този период. Първите три месеца, Д. ходел с патерици. После идвал доктор, който му показвал упражнения. Също така намерили клипчета онлайн с упражнения, които Д. правел. В здравни заведения не била провеждана физиотерапия, тъй като се страхували да го заведат, тъй като бил с отслабен

имунитет. С течение на времето нещата започнали да се подобряват. Постепенно, Д. започнал да излиза на двора. Отнело му около 6 месеца, за да се престраши да излиза на по-дълги разстояния. Според свидетелката, преди катастрофата, Д. обичал да спортува, да комуникира с хората, бил деен човек. След катастрофата се променил много, все още сънувал кошмари, страхувал се да управлява автомобил, да се вози в кола и дори и да пресича. Предстояло му втора операция за премахване на имплант от крака му.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

В случая, наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП – 06.12.2020 г. се установява от справка в електронния сайт на Гаранционен фонд, от която е видно, че към датата на ПТП за лек автомобил „БМВ 330 ЦИ“, рег. № *** има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗК „Л.И.“ АД, със срок на валидност за периода от 03.09.2020г. до 03.09.2021г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ на 17.05.2021 г., ищецът предявил претенция по реда на чл. 380 КЗ към ЗК „Л.И.“ АД за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод на която е заведена щета № 0023-1000-63-21-7302/06.12.2020г. по описа на застрахователното дружество. Поради това съдът намира, че предявеният иск е допустим.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

По делото безспорно се установи, че телесните увреждания на Д. Н. Н. се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и

противоправно поведение на водача на застрахования автомобил Н.Р.И., което е установено с влязло в сила на 12.08.2021 г. определение по НОХД № 218/2021г. по описа на Районен съд - Р., с което е одобрено споразумение. Съгласно нормата на чл. 383, ал. 1 НПК одобреното споразумение има последиците на влязла в сила присъда, която според чл. 300 от ГПК е задължителна за гражданския съд.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана, като предявеният иск за неимуществени вреди се явява доказан по основание.

Относно размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза вследствие на процесното ПТП, ищецът е получил следните травматични увреждания: контузия на ляво коляно; разкъсно контузна рана -напречна, на ниво - под коляното капаче и многофрагментно счупване на капачето на лявото коляно. Към настоящия момент, движенията в коляното са: екстензия - пълна, флексия- възможна до 100гр при норма 135гр. Невъзможно е да кляка с пълно свиване на лявото коляно. Нормална еластичност на колатералните и кръстните връзки. Наличие на обилни крепитации при активни и пасивни флексия/екстензия-движения в коляното. Металният остеосинтезен серкляж все още не е изваден. Ищецът към момента ходи без помощни средства, но е налице леко провлачване на левия крак. Съобщил за лесна уморяемост на мускулатурата на левия крак при ходене на по-голямо разстояние или качване /слизване по стълби/. Вещото лице прави категоричен извод, че са налице

крепитации в пателофемуралният сегмент на колянната става което означава, че вече е започнал артрозния процес в тази става и той ще напредва за в бъдеще.

Лечебният и възстановителен период на ищеца е бил продължителен, нуждаел се от чужди грижи непосредствено след произшествието, което се установява и от свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви. Неминуемо вследствие на ПТП – то, ищецът е преживяла и силен емоционален стрес, тъй като и към настоящия момент все още сънувал кошмари, не искал да управлява автомобил и се страхувал да се вози в автомобил. При определяне на обезщетението следва да вземе предвид, че към момента на ПТП – то, ищецът е бил на 53 години, което обуславя значително по-висок стрес, по-тежко преживяване на претърпените травми и по-трудно възстановяване на телесното здраве.

Ето защо съдът като взе предвид, тежестта на травмите, възрастта на ищеца към момента на ПТП – 53 години, неудобствата и ограниченията от личен, битов и социален характер, които е претърпял, както и факта, че предстои операция за отстраняване на металния остеосинтезен серкляж и че е започнал артрозния процес в колянната става, приема, че справедливо обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди би била **сумата от 50 000 лв.**

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума. В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от 17.05.2021 г. По делото е представено доказателство, че ищецът е предявил застрахователната си претенция на 17.05.2021 г. Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че обезщетението за забава за неимуществените вреди е дължимо от **17.05.2021 г.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че З. „Л.И.“ АД следва да заплати на Д. Н. Н., **сумата от 50 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди болки и страдания от непозволено увреждане на 06.12.2020г., представляващо ПТП, ведно със законната лихва

върху сумата, считано от **17.05.2021 г.** - датата на уведомяване на ответника до окончателното изплащане на сумата.

По отговорността за разноси:

От представените по делото доказателства се установява, че ищецът е материално затруднено лице, поради което адвокатската защита ще бъде осъществявана безплатно.

Съгласно нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по чл. 38, ал. 1 от ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата № 1, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията са следните: при интерес от 10 000 до 100 000 – 830 лв. +3 % за горницата над 10 000 лв. При спазване на посочените правила в настоящия случай адвокатското възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищцата е в размер на **2 030 лв.**

С оглед изхода на делото З. „Л.И.“ АД следва да заплати на адв. Е.Ж. адвокатско възнаграждение **в размер на 2 030 лв.** за осъществена безплатна адвокатска помощ на ищеца.

Видно от данните по делото от бюджета на съда са изплатени следните възнаграждения за изготвяне на експертизи: възнаграждение за изготвяне на съдебномедицинска експертиза **220 лв.**

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът З. „Л.И.“ АД следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в размер на 2 000 лв. и сумата от 220 лв.,** представляваща възнаграждение за изготвяне на експертиза, изплатена от бюджета на съдебната власт.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „З.Л.И.“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** да заплати на Д. Н. Н., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Р., *** сумата от **50 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди болки и страдания от непозволено увреждане на 06.12.2020г., представляващо ПТП, **ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.05.2021 г.** - датата на уведомяване на ответника до окончателното изплащане на сумата.

Горепосочената сума може да бъде заплатена по следната банкова сметка: * *****, *** ** в „***“ АД с титуляр Д. Н. Н..**

ОСЪЖДА „З.Л.И.“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** да заплати на адвокат Е.И. Ж. от АК - С.З., с адрес: град С.З., *** адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ на Д. Н. Н. в **размер на 2 030 лв.**

ОСЪЖДА „З.Л.И.“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, **държавна такса в размер на 2 000 лв. и сумата от 220 лв.**, представляваща възнаграждение за изготвяне на експертиза, изплатена от бюджета на съдебната власт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____